

19. 10. 2027

РУКОМЕТНИ САВЕЗ СРБИЈЕ
11070 Београд, Тошин бунар 272
rss@eunet.rs www.rss.org.rs

T: 011 2621450, 011 2634782
T: 011 6558549, 011 2625139
F: 011 3036775

ПИБ: 100147431
Матични број: 07062915
Текући рачун: 355-1029224-63

Број: 184/3

Београд, 16.12.2021.

Стална арбитража Рукометног савеза Србије и то веће у саставу Горан Лојпур председник већа, Марко Пековић и Круна Максимовић као чланови већа, поступајући по тужби **тужиоца Данијела Стаменковића, из Врања**, ул. Блажа Јовановића 12а, ЈМБГ 1505990742039, чији је пуномоћник адвокат Александар С. Стаменковић, адвокат из Врања, ул. Цара Душана бр.16а, **против туженог РК „Врање 1957“, из Врања**, Булевар Авноја бр. 1, МБ 28778236, ПИБ 107606890, кога заступа председник клуба Предраг Стевановић из Врања, ул. Светозара Марковића, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из Врања, ул. Партизанска 10 А11, ради дуга, вредност спора 160.000,00 динара, на седници одржаној дана 16.12.2021. године, донело је следећу:

ОДЛУКУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Данијела Стаменковића, из Врања, из Врања, ул. Блажа Јовановића 12а, ЈМБГ 1505990742039, чији је пуномоћник адвокат Александар С. Стаменковић, адвокат из Врања, ул. Цара Душана бр.16а, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужени РК „Врање 1957“, из Врања, Булевар Авноја бр. 1, МБ 28778236, ПИБ 107606890, кога заступа председник клуба Предраг Стевановић из Врања, ул. Светозара Марковића, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из Врања, ул. Партизанска 10 А11, да на име дуга исплати тужиоцу на име накнаде:

за месец новембар 2017.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.12.2017. године,
за месец децембар 2017.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.01.2018 године,
за месец јануар 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.02.2018. године,
за месец фебруар 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.03.2018. године,
за месец март 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.03.2018.године,
за месец април 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 31.05.2018. године,
за месец мај 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од дана 30.06.2021. године, па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема одлуке, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати за месец:

јун 2018.године износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.07.2018.године као НЕОСНОВАН.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу износ од 70.500,00 динара, на име трошкова поступка у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Тужилац је у тужби од 02.03.2021.године навео да је са туженим закључио Уговор о бављењу спортом број 129 заведен код регистрационог центра РСС под бројем 34 31 207 од 10.08.2017.године на одређено време, за период од 01.02.2017.године до 30.06.2018.године, на месту играча. Даље је наведено да су уговорили новчану накнаду за стручно бављење спортом у месечном износу од по 20.000,00 динара. Тужилац је поднео тужбу ради наплате износа на име накнаде за период од 01.11.2017.године до 30.06.2018.године наводећи да му у том периоду накнада није плаћена јер након повређивања није био у могућности да буде ангажован на месту играча. Тужилац је уз тужбу доставио документацију којом потврђује да је задобио повреду кичме због које није могао да испуњава обавезу из уговора на начин како је предвиђено.

Тужени у одговору на тужбу и током поступка није оспорио надлежност Сталне арбитраже Рукометног савеза Србије, као ни чињеницу да је тужилац у утуженом периоду играо за туженог, али је оспорио основ за наплату дугованог износа, сматрајући да за тај период тужилац није испуњавао обавезе из Уговора о бављењу спортом, те да самим тим нема ни права из тог уговора. Тужени је у одговору на тужбу од 16.03.2021.године истакао да је до повреде Данијела Стаменковића, овде тужиоца, дошло 04.02.2018.године, те да је након тога тужени поднео захтев за накнаду штете по основу колективног осигарања код Осигуравајуће куће Граве осигурање. Осигуравајућа кућа је одбила поднети захтев за накнаду штете уз образложење да је након увида у медицинску документацију Данијела Стаменковића утврђено да се код тужиоца ради о лечењу дегеративног обољења кичменог стуба, односно да је у питању разбуктавање дегеративног обољења кичменог стуба, те да је реч о болести дискухернија. Имајући у виду да дегеративне болести по својој природи не могу бити изазване несрећним случајем већ су последица природног биолошко физиолошког процеса дегенерације и као таква не представљају осигурани случај. На основу оваквог образложења осигуравајуће куће тужени је закључио да се код тужиоца већ ради о већ постојећем обољењу, те да му не припада право на накнаду предвиђену уговором. Будући да је тужилац престао да долази и да испуњава обавезе из закљученог уговора тужени му није вршио исплате договореног износа јер су сматрали да није реч о спортском повређивању. У одговору на тужбу истакнут је и приговор застарелости потраживања тужиоца за месеце новембар и децембар 2017.године и јануар и фебруар 2018.године. У прилогу одговора на тужбу достављена је листа присуства играча за спорни период, односно за период од новембра 2017.године до маја 2018.године, као и допис осигуравајуће куће Граве осигурање од 18.02.2021.године.

Арбитражно веће је током поступка извело следеће доказе:

читање Уговора о бављењу спортом број 129 од 10.08.2017.године, медицинску документацију за тужиоца Данијела Стаменковића и то Извештај из Диспанзера спортске медицине 20.02.2018.године, Здравственог центра Врање, др Горана Поповића, упут за амбулантно специјалистички преглед од 20.02.2018.године, Извештај из Диспанзера спортске медицине 08.03.2018.године, Здравственог центра Врање, др Горана Поповића, упут за амбулантно специјалистички преглед од 08.03.2018.године, Извештај Диспанзера за ментално здравље, Здравственог центра Врање, др Биљана од 13.03.2018.године, Специјалистички извештај неуропсихијатријске ординације Аура од 16.03.2018.године, Специјалистички извештај неуропсихијатријске ординације Аура од 28.03.2018.године, мр преглед лумбосакралног сегмента кичменог стуба од 30.03.2018.године, ординација Магнет е д Врање, Специјалистички извештај неуропсихијатријске ординације Аура од 17.04.2018.године, упут за амбулантно специјалистички преглед од 14.11.2019.године, специјалистички Извештај амбуланте за физикалну медицину и рехабилитацију здравственог центра Врање од 26.11.2019.године, упут лекару специјалисти неурологије од 26.11.2019.године, Специјалистички извештај Специјалне болнице за рехабилитацију Бујановац, Бујановачка бања без датума, осам фискалних рачуна издатих за куповину лекова, рачун на име неуропсихијатријског прегледа неуропсихијатријске ординације Аура од 28.03.2018.године и 17.04.2018.године, допис Граве осигурања од 18.02.2021.године, листе на име присуства играча које потписује шеф стручног штаба Душан Стевановић и то за октобар, новембар, децембар 2017.године и јануар, фебруар, март, април, мај 2018.године. У доказног поступку саслушан је тужилац у својству парничне странке,

и утврдило следеће чињенично стање:

из Уговора о бављењу спортом број 129 од 10.08.2017.године утврђено је да тужилац Стаменковић Данијел, као играч, јесте закључио уговор са РК Врање, да је уговор закључен на одређено време за период од 01.02.2017.године до 31.05.2018.године, да је уговором предвиђена новчана накнада за бављење спортским активностима у износу од 20.000,00 динара на месечном нивоу. Чланом 1 Уговора ставом 1 тачком 6 уговорено је да се клуб обавезује да играчу обезбеди да буде осигуран од последица телесних повреда професионалних обољења, болести и смрти за време обављања спортских активности на осигурану суму у складу са законом, а тачком 7 да обезбеди сву потребну здравствену заштиту и лечење играча за време обављања спортских активности. Чланом 2 Уговора играч се обавезује, између осталог, да се најмање два пута годишње подвргне лекарском прегледу ради провере здравствене способности за бављење спортом. Чланом 5 Уговора предвиђено је да се бављење спортским активностима у складу са овим уговором сматра радом ван радног односа. Из достављене медицинске документације се утврђује да се Данијел Стаменковић лечио од болова у кичми изазваних на утакмици 20.02.2018.године, дијагноза болести lumboschialgije and m544. Магнетни преглед лумбо сакралног сегмента кичменог стуба је са закључком: diskprotuzije на нивоу l5 s1 са конатком са нервним коренима. Извештај Граве осигурања потврђује наводе из одговора на тужбу у целисти, а увидом у листе присуства потврђено да тужилац заиста није био на тренинзима у спорном периоду. Саслушан у својству парничне странке тужилац је изјавио да је био играч РК Врање од јануара 2017.године, да је у сезони 2016 2017 редовно посећивао тренинге и редовно исплаћиван. Прву повреду имао је у новембру 2017.године

која се догодила на тренингу. Спорна повреда настала је на утакмици са РК Лесковац почетком фебруара месеца 2018.године. Клубском лекару Бојану Илићу пожалио се на повреду и на бол у кичменом делу, али је на његов савет наставио утакмицу. Два дана након овога обратио се лекарима и почео са терапијом. Од тада више није долазио на тренинге. На посебно питање већа тужилац је изјавио да у периоду у којем није долазио на тренинге нити играо утакмице он од клуба није добио захтев односно понуду за раскид уговора. Тужилац је тражио да се усвоји тужбени захтев, ако и трошкове поступка пред арбитражом Рукометног Савеза.

На овако утврђено чињенично стање, арбитражно веће је применило следеће материјално право, те утврдило да је тужбени захтев основан. Не стоји приговор застарелости потраживања изнет у одговору на тужбу будући да се на конкретан случај не примењују рокови застарелости предвиђени Законом о раду будући да је Уговор о бављењу спортом ван радног односа. Не стоји наводи из одговора на тужбу да повреда играча Данијела Стаменковића овде тужиоца није спортска повреда. Наиме, обољење дискусхерније је по дефиницији дегеративно обољење није урођено већ испровоцирано дешавањима и незгодом на утакмици из фебруара месеца 2018.године.

Чланом 17 став 1 Закона о спорту је прописано да спортиста аматер који се бави спортским активностима као члан спортског удружења без уговора, има права утврђена спортским правилима и општим актом спортске организације, док је ставом 2 истог члана прописано да се уговором о бављењу спортом спортиста такмичар и спортска организација утврђују, у складу са спортским правилима нарочито: новчану накнаду за бављење спортским активностима, новчане и друге награде за постигнуте резултате, накнаде трошкове смештаја и исхране за време спортских припрема и спортског такмичења, накнаду за закључење уговора и накнаду за коришћење лика спортиста.

Чланом 277 ЗОО-а је прописано да кад дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом.

Тужилац је тужбеним захтевом тражио да се тужени обавезе да му исплати износ од укупно 122.000,00 динара, а с обзиром да је тужилац делимично успео у спору, и имајући у виду постигнути успех, одлука о трошковима је донета на основу члана 150, 153 став 2 и 154 ЗПП, те је одређено да свака странка своји трошкове, уз обавезу да тужени надокнади трошкове вођења арбитражног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Поука о правном леку:
Против одлуке жалба није дозвољена,
па је иста коначна.

Председник већа
Горан Лојпур
ЗТО: